

Ίδον, ίδον Πρωθυπονοργοί καὶ δημοσιογράφοι,
τὰς τύχας ἐπιβλέποντες καὶ τῶν ἔθνων τὰ σκάφη,
ίδον καὶ πολιτεύματα, Συντάγματα καὶ νόμοι,
φρουροί, κλητῆρες, εὔζωνοι, Νομάρχαι, Ἀστυνόμοι,
νν χυτημερὸν πανώμενοι εἰς ἕν αὐτὸν ἀλλον δρόμον
καὶ διοι ἐπιβλέποντες τὴν τήρησιν τῶν νόμων.

Ίδον πολιαρδες, ἀσκηταί, Μητροπολῖται, διάκονοι
καὶ τὸ γενναιόν Κέρον γυμνοῖ ἀλλοὶ γοὶ τοῦ Μακράκη,
δροσιτομῶντες τὸν εὐθὺν τῆς ἀληθείας λόγον
καὶ μὴ προσέχοντες ποιὲ εἰς ἕνα καὶ ἀλλον ψόγον
Εἰς δὲ μας ἐπιβλεψις καὶ πρόνοια μεγάλη
καὶ εὐχαριστήρια καθεὶς πρὸς τοὺς ἐπόπτας ψάλλει.

Δὲ, εἰμπορεῖς τὸ χέρι σου νὰ βάλῃς μὲν στὴν τσέλη,
χωρὶς κινέις νὰ σὲ δῷ, χωρὶς νὰ σ’ ἐπιβλέπῃ.
Τὶ ἔκανες, τὶ ἔριγες, ποιῶν ἔχεις, ποιὰ δὲν ἔχεις,
ποὺ ἔφανες τὸν πόντο σου, ποὺ τρέχεις, ποὺ δὲν τρέχεις,
ἔγω κυττῷ τὸν Ηερικλῆ καὶ ὁ Ηερικλῆς ἐμένα,
καὶ τὸν πλησίον του καθεὶς προσέχει διοένα.

Τόση λοιπὸν ἐπιβλεψις, θεέ μου, δὲν μᾶς φθάνει,
μὰ τὸν ἀνάγκη τάχατε στὸν κόσμο καὶ ἡ δική σου,
γιὰ νὰ χαλοῦν τὰ Φιλιππά καὶ δὲν οἱ Γεργαλιάνοι
καὶ ἄνω κατω νάρχωνται τὰ στρώματα τῆς γῆς σου;
Ναὶ! ἀφησε μας, "Υψιστος", στὸν χεριὰ τοῦ δικτύου,
ἄλλ' δμως σὲ παρακαλῶ μᾶς κουνᾶς καθόλου.

Ἐκεῖνα τὰ κουνήματα μοῦ στρίβοντα τὸ τρεφέλο...
φρούριαι τὰ κουνήματα, κουνήματα δὲν θέλω.
Κανεὶς δὲν εἶναι σίγουρος σ’ δποια καὶ ἀν στέχη θέσι...
αὐτοῦ τοῦ εἰδους κούνημα καθόλου δὲν μ’ ἀρέσει.
"Ἄς λείψουν τὰ κουνήματα, ω γῆ καὶ οὐρανέ...
μωρὲ τὸν μπί δὸς νὸτ τοὺ μπί...κινοῦμαι, οὐ δὲν ναι;

"Ω! ἀφησέ μας, Κύριε, σ’ αὐτὴ τὴ βρωμοσφαῖρα
μονάρχοι νὰ φηνώμαστε καὶ νόκτα καὶ ήμέρα
καὶ ἀν θέλῃς σώνει καὶ καλὰ μ’ αὐτὰς τὰς ἐπιβλέψεις
τὴν ἀτιμον ὑφῆλιν καὶ ἐμένα ν’ ἀνιτφέψῃς,
ήμεις δὲν ἐπεμβαίνομεν στὰς ίδικας σου πραξεις.
καὶ διαν θέλῃς εἰπορεῖς νὰ μᾶς ἀναπιναξῃς;

"Άλλ' δμως σύ, ω Κύριε, ποὺ κατοικεῖς στὰ νέφη,
ὅταν μὲς στέλλα κέφια σου σούρθη καὶ αὐτὸ τὸ κέφι,
μιὰ κάροι τότε σοῦ ζητῶ μὲ δάκρυν σ καὶ πόνον,
τὸ ἔνα ήμισφαιρίον νὰ μὴ χαλάσῃ μόνον,
μὰ δλους καὶ ἀπαξάπαντας μὲ μιὰ νὰ μᾶς γκρεμίσῃς.
ποὺ κάσωμε τὸν μπούσουλα μὲ τὰς μεταρρυθμίσεις.

Καὶ μερικὰ παντοῖα,
δρόφα τε καὶ ἐναντία.

Τάχα γιατὶ ἐπαύσατε τὸν κύριον Βαρβέρη,
ποὺ ἀληθῶ, μοναδικὴν Καλλιγραφίαν ἔρει
καὶ είχε ζῆλον ἀληθῆ πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν
καὶ ἀκούραστος ἐδίδασκε μὲ πᾶσαν του θυσίαν;
"Ημεῖς πλὴν ἔχεταί ζοντες τὴν παῦσιν κατὰ βάθος,
ενδρίσκομεν πῶς ἔγινε μονάχα κατὰ λάθος
καὶ ἐλπίζομεν πῶς εἰς αὐτὸν ἡ θέσις θὰ δοθῇ,
καὶ δι τὸ λάθος τάχιστα θὰ ἐπανορθωθῇ.

"Ἐκδίδει, ως ἐμάθομεν, δ φίλος Πηγαδιώτης
χάριην συνόρων καὶ μαχῶν, δποῦ θὰ εἶναι πρότης.
Θὰ φαίνωνται καταλεπτῶς τῶν συμπλοκῶν οἱ τόποι,
καὶ σχέδιον καὶ τύπωσις θὰ γίνουν ἐν Εὐρώπῃ.
Πρὸς τούτοις δὲ παρακαλεῖ πάντα λαβόντα μέρος
νὰ σιείλῃ τὴν εἰκόνα του ἀφεύκτως τε καὶ ἐγκαίρως,
διότι πλὴν τῶν συμπλοκῶν, μαχῶν καὶ τόπων πάντων,
θὰ ἔχῃ καὶ τὰ πρόσωπα τῶν συμπλεμησάντων.
"Ἐλπίζοντες εἰς τὴν γνωστὴν αὐτοῦ καλαισθησίαν,
τὸν χαρτην περιμένομεν μ’ ἀνυπομονησίαν.

"Στὸν καφφενὲ τοῦ Χαραμῆ πυροτεχνοῦν συχνάκις,
μὰ παιζει καὶ στὸ Σύνταγμα μοναρχή,
στὸ "Ανιρούν ἐμφανίζεται ποικίλος δ Κωστακῆς
καὶ δ λαὸς τῶν Αθηνῶν προστρέχει πανοικεῖ.
"Έγὼ δὲ πᾶσαν κίνησιν ἐκθύμως ἀναγγέλλων,
προβλέπω εἰς τὸ παρελθόν καὶ ἐλπίζω εἰς τὸ μέλλον.

"Ο Καλικούνης φίλος μας καὶ λατρὸς βαρβάτος,
ὑπέστη καὶ τὴν πρακτικὴν ἔχέτασιν ἐσχάτως
καὶ τοι ἔδοθ’ ἡ ἀδεια μὲ ἀρκετοὺς ἐπάνοντος
νὰ θεραπεύῃ τὰς πληγὰς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

"Ἐν δρᾶμα μᾶς ἀπέστειλαν δνόματι «Ο Τίτος...
ἄλλ’ δμως καὶ ἀν δὲν ἔκοψα τὰ φύλλα του ἀκόμη,
θὰ εἶναι δρᾶμα κάλλιστον καὶ αὐτὸ ἀναντιρρήτως;
καὶ περιττὸν μοὺ φάνηται πᾶν σχόλιον καὶ γνώμη.

Λοιπὸν ἡ Περιφέρεια τὴν Πέμπτην θὰ παχθῇ,
ἐν προϊόντων τῆς χλιαρᾶς μας Μούσης,
τὸ δὲ ποινὸν ἐλπίζομεν πῶς θὰ τὴν ἀνεχθῇ,
καθώς καὶ πᾶσα ἡ φρουρὰ τῆς φίλης πρωτευούσης.